

Det, der er hovedproblemet i øjeblikket, er, at FN's Sikkerhedsråd kun fungerer i det omfang, USA vil have det. Det er en præmis, man er nødt til at gøre noget ved, og det gør man kun ved, at man lægger pres på USA, således som Tyskland og Frankrig gjorde før krigen.

Spørgsmålet er: Vil den danske regering være villig til at lægge et pres på den amerikanske regering i denne her sammenhæng, således at FN skal ind og have en rolle at spille?

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen statsministeren er jo også rekordagtig polemisk i sine besvarelser i dag, må man sige.

Så vil jeg gerne spørge statsministeren om det konkrete, selv om jeg har på fornemmelsen, at statsministeren ikke vil ind i noget konkret i dag, men så er det jo godt, at hr. Søren Søndergaard har nogle spørgsmål om FN-sagen til udenrigsministeren. Så kan vi håbe, at udenrigsministeren vil gøre en bestræbelse på at få hævet niveauet lidt. Det trænger regeringen i hvert fald alvorligt til efter den her spørgetid.

Jeg vil godt spørge statsministeren helt konkret: Vil Danmark gå til Tyskland og Frankrig for at forsøge at finde frem til en FN-løsning, som kan bære igennem i Sikkerhedsrådet? Det er jo ingen hemmelighed, at Danmark har indtaget en position, som ikke har nogen opbakning i Tyskland, Frankrig, Grækenland og andre steder i Europa. Danmark har stillet sig ud på et sidespor i Europa.

Derfor kunne det måske være klogt, at Danmark forsøgte at bygge en bro til lande som Frankrig og Tyskland, der jo har en helt anden holdning. Det er lande, som sidder i Sikkerhedsrådet, og som er afgørende for, at det her spørgsmål kan lykkes. Men det har regeringen formentlig også fuldstændig forsømt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Holger K. Nielsen, at det danske synspunkt er blevet og også fremover vil blive fremført over for amerikanerne. Over for alle gør vi det klart, at det er det danske synspunkt, at FN bør være rammen om genopbygningen af Irak.

Det kan altså ikke nytte noget, at hr. Holger K. Nielsen har indvendinger mod ordet bør, for det, der er situationen, er jo, at det kan Danmark ikke bestemme. Det er kun, hvis der kan blive enighed i FN's Sikkerhedsråd, at der kan skabes et sådant grundlag, og derfor er udtrykket »bør« præcist.

Vi prøver på alle de planer, hvor vi har mulighed for det, at gøre vore synspunkter og indflydelse gældende. Jeg er vidende om, at der i morgen skal være møde i NATO og EU-kredsen med den amerikanske udenrigsminister. Vores egen udenrigsminister deltager ved den lejlighed. Sådan er der forskellige situationer, hvor vi kan gøre vores indflydelse gældende.

Men til syvende og sidst er det altså op til FN's Sikkerhedsråd at blive enige om den eller de resolutioner eller et andet grundlag, der kan skabe baggrund for FN's deltagelse i genopbygningen af Irak, for jeg deler da hr. Holger K. Niensens synspunkt, at det absolut ville være det ønskelige. Jeg tror da også, at det går sådan.

Vi er bare nødt til at sige, at med de erfaringer, vi har med diskussionerne i FN's Sikkerhedsråd, er man nødt til at tage det forbehold, at hvis ikke FN's Sikkerhedsråds medlemmer kan blive enige, må andre jo tage sig af opgaven i den mellemliggende tid.

Kl. 15:15

Holger K. Nielsen (SF):

Ja, men problemet her er jo USA. Det er fremgået helt tydeligt af den internationale presse, at USA har en forestilling om, at det skal have magten over Irak efter krigen. En tidligere general, Jay Garner, er udset til at være statholder og skal være den, der overtager magten i Irak. Der er en diskussion om, hvorvidt han skal have irakere som rådgivere og ministre osv., og om man skal inddrage irakerne en lille smule. Der kører en kæmpe diskussion om det i øjeblikket, og det var vel også derfor, at Tony Blair og George Bush ikke kunne blive særlig enige i sidste uge, da Tony Blair var i Washington.

Debatten kører, og det, jeg ser foran mig, når udtrykket »der bør være en FN-administration« bliver brugt, er en gentagelse af det, vi så før krigen: at den danske regering, som jo er logrende skødehund for USA, gør det, som USA ønsker. En hovedgrund til, at det gik så galt før krigen, var, at USA kørte sit spil uden hensyntagen til det internationale samfund og med Danmark som logrende skødehund. I dette tilfælde er USA problemet. Hvis USA vil en FN-løsning, kan der blive en FN-løsning, og derfor ligger sagen også på regeringens bord, når det gælder om at lægge et pres på USA.

Villy Søvnald (SF):

Det er i forlængelse af hr. Holger K. Niensens spørgsmål.